

Sygn. akt IV U 166/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2020r. w S.

odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 8 lutego 2019 r. Nr (...)

w sprawie J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje J. R. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 19 grudnia 2018r. do dnia 31 grudnia 2020r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz J. R. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. przyznaje i nakazuje wypłacić J. R. z sum Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach) kwotę 953,31 (dziewięćset pięćdziesiąt trzy i 31/100) zł tytułem wydatków poniesionych w procesie.

Sygn. akt: IV U 166/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 lutego 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że komisja lekarska ZUS nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

Odwołanie od ww. decyzji złożył J. R. wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że przysługuje mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że ma zaawansowane problemy z kręgosłupem i układem ruchu. Do 18 grudnia 2018r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne, wcześniej przebywał na wielomiesięcznym

zwolnieniu lekarskim, zaś jego stan zdrowia nie poprawił się. Ma trudności z poruszaniem się i pokonywaniem odległości z przesyłkami, w związku z czym nie jest w stanie wykonywać pracy (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 22 stycznia 2019r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.6 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. R. od 23 kwietnia 2018 r. do 18 grudnia 2018r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne z powodu dalszej niezdolności do pracy (decyzja z 17 maja 2018r. k.21-22, decyzja z 16 sierpnia 2018r. k. 28-29 akt rentowych dot. świadczenia rehabilitacyjnego). W dniu 15 listopada 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 8 stycznia 2019r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika k. 5 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 22 stycznia 2019r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.51 akt rentowych tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 22 stycznia 2019r. k.9 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 8 lutego 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 8 lutego 2019r. k.12 akt rentowych).

Ubezpieczony ma (...) lata, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Od 10.12.1981r. do 21.06.1987r. oraz od 21.12.1987r. do 30.03.1988r. zatrudniony był w Wojewódzkim Urzędzie Pocztowym w S. jako pracownik poczt ruchomych na stanowisku ekspedienta. Od 24.07.1989r. jest zatrudniony w Poczcie Polskiej S.A. w W., w tym od 1.02.1992 r. na stanowisku doręczyciela przesyłek pocztowych i telegramów (listonosza) (świadczenia pracy k.6,7 akt emerytalnych).

W 2011r. J. R. uległ wypadkowi - spadł z wysokości 2 metrów, w wyniku czego doznał złamania trzonu kręgu L1 i złamania panewki stawu biodrowego. W okresie od 20.02.2013r. do 31.03.2015r. miał orzeczony stopień niepełnosprawności lekki. W okresie od 20.02.2018r. do 15.03.2018r. odbył rehabilitację leczniczą (dokumentacja medyczna i decyzja k. 1-7,26,41 akt rentowych tom dokumentacji medycznej). Orzeczeniem lekarskim z 11.02.2019r. nie został dopuszczony do pracy na stanowisku listonosza z powodu niezdolności do pracy (orzeczenie k. 4 akt sprawy).

Ubezpieczony cierpi na nadciśnienie tętnicze, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i L-S z zespołem bólowym oraz żylaki lewej kończyny dolnej. W 2018 r. przebył zabieg usunięcia polipa jelita grubego, ok. (...) lat temu przebył uraz brzucha, ma wyciętą śledzionę. W czasie badania przez biegłych z zakresu medycyny pracy ubezpieczony skarżył się na dolegliwości takie jak zawroty głowy, zaburzenia równowagi, utraty przytomności, drętwienie obu kończyn górnych, ból kręgosłupa głównie w odcinku lędźwiowym i szyjnym. Z powodu żylaków kończyny dolnej nosi pończochę uciskową. Zgłaszane dolegliwości takie jak zawroty głowy, zaburzenia równowagi przy zmianie pozycji ciała, schyłaniu się i przy gwałtownych ruchach głową oraz zdiagnozowane schorzenia i towarzyszące im dolegliwości czynią ubezpieczonego częściowo okresowo niezdolnego do pracy na stanowisku listonosza – w okresie od 19.12.2018r. do 31.12.2020r. (opinia biegłej lekarza medycyny pracy L. M. k. 36-39 akt sprawy, opinia biegłej lekarza medycyny pracy I. T. k. 85-89 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. R. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 53 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 przywołanej ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy po 18 grudnia 2018r. ubezpieczony jest w dalszym ciągu niezdolny do pracy i w jakiej perspektywie czasowej. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu gastrologii, neurologii, chirurgii, kardiologii oraz medycyny pracy. Sporządzone zostały na powyższą okoliczność trzy opinie biegłych. Sąd oparł ustalenia w zakresie oceny, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy na podstawie opinii biegłych z zakresu medycyny pracy. Sporządzone na tę okoliczność opinie biegłych były zbieżne we wnioskach co do okresowej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego. Analizując powyższe opinie Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one wiarygodny i miarodajny dowód w sprawie w zakresie tego ustalenia. Są to opinie pełne i uwzględniające wszystkie aspekty sprawy. Sąd miał tu na uwadze, że biegli ustalając, czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy nie ograniczyli się tylko do badania ubezpieczonego i analizy dokumentacji medycznej, ale również uwzględnili charakter pracy ubezpieczonego w powiązaniu ze zgłaszanymi przez niego dolegliwościami. Oceny takiej zabrakło natomiast w opinii pierwszego opiniującego zespołu biegłych, stąd zasadne okazały się zastrzeżenia ubezpieczonego do opinii biegłych z zakresu gastrologii, neurologii, chirurgii i kardiologii co do nieuwzględnienia przez biegłych przy wydawaniu opinii charakteru pracy ubezpieczonego jako listonosz oraz zgłaszanych przez niego dolegliwości m.in. takich jak zawroty głowy, zaburzenia równowagi, drętwienie obu kończyn górnych oraz utratę przytomności w czasie pracy. Kwestie te pozostały poza ustaleniami i oceną tych biegłych. Z przedstawionych względów Sąd nie uwzględnił opinii pierwszego zespołu biegłych jako niepełnej. W zakresie natomiast ustalenia okresu częściowej niezdolności do pracy Sąd oparł się na opinii biegłej lekarza medycyny pracy I. T. (k. 85-89 akt sprawy), albowiem opinia ta jest bardziej aktualna. Biegła przeprowadziła badanie ubezpieczonego w dniu 22 stycznia 2020r., natomiast biegła lekarz medycyny pracy L. M. w dniu 31 lipca 2019r. (k. 85-89 akt sprawy). Nadto, biegła I. T. dysponowała dodatkową dokumentacją medyczną.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego neurologa (pismo organu rentowego k.97-98 akt sprawy). W ocenie Sądu zawarte w ww. piśmie zastrzeżenia do opinii biegłej lekarza medycyny pracy I. T. stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami biegłej, dodatkowo organ rentowy nie neguje pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonego w czasie. Zauważyć należy, że w sprawie o prawo do renty przy częściowej niezdolności do pracy nie chodzi o zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, ale o zdolność do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Opinie biegłych z zakresu medycyny pracy są w tym zakresie pełne, spójne, należycie uzasadnione, kategoryczne oraz uwzględniają wszystkie aspekty sprawy. W tych okolicznościach Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego neurologa.

Analizując poczynione wyżej ustalenia faktyczne, w świetle powyższych regulacji Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczony jest nadal, tj. od 19 grudnia 2018r. do 31 grudnia 2020r. osobą częściowo niezdolną do pracy i na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że J. R. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy we wskazanym okresie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc. Wynagrodzenie pełnomocnika ubezpieczonego Sąd ustalił na podstawie § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265) i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 91 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 85 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 785 ze zm.) Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz ubezpieczonego kwotę 953,31 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych w procesie przez ubezpieczonego - zwolnionego od ponoszenia kosztów sądowych z mocy ustawy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.